

MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 20(788) * 19.05.2019r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

1czytanie (Dz 14, 21b-27)

Paweł i Barnaba wrócili do Listry, do Ikonium i do Antiochii, umacniając dusze uczniów, zachęcając do wytrwania w wierze, bo przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa Bożego. Kiedy w każdym Kościele wśród modlitw i postów ustanowili im starszych, polecili ich Panu, w którego uwierzyli. Potem przeszli przez Pizydję i przybyli do Pamfilii. Nauczali w Perge, zeszli do Attalii, a stąd odплыnęli do Antiochii, gdzie za łaską Bożą zostali przeznaczeni do dzieła, które wykonali. Kiedy przybyli i zebrali miejscowy Kościół, opowiedzieli, jak wiele Bóg przez nich zdziałał i jak otworzył poganom podwoje wiary.

2czytanie (Ap 21, 1-5a)

Ja, Jan, ujrzałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przemieły, i morza już nie ma. I Miasto Święte – Jeruzalem Nowe ujrzałem zstępujące z nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża. I usłyszałem donośny głos mówiący od tronu: "Oto przybytek Boga z ludźmi: i zamieszka wraz z nimi, i będą oni Jego ludem, a On będzie „Bogiem z nimi”. I otrze z ich oczu wszelką łzę, a śmierci już nie będzie. Ani żaloby, ni krzyku, ni trudu już nie będzie, bo pierwsze rzeczy przemieły". I rzekł Zasiadający na tronie: "Oto czynię wszystko nowe".

Ewangelia (J 13, 31-33a. 34-35)

Po wyjściu Judasza z wieczernika Jezus powiedział: "Syn Człowieczy został teraz uwielbiony, a w Nim został Bóg uwielbiony. Jeżeli Bóg został w Nim uwielbiony, to Bóg uwielbi Go także w sobie samym, i zaraz Go uwielbi. Dzieci, jeszcze krótko - jestem z wami. Będziecie Mnie szukać, ale - jak to Żydom powiedziałem, tak i teraz wam mówię - dokąd Ja idę, wy pójść nie możecie. Daję wam przykazanie nowe, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali".

Początek dzisiejszej Ewangelii jest nie tylko zastanawiający, ale wręcz budzi pewne zaniepokojenie. No bo co to oznacza, że dopiero po wyjściu Judasza z wieczernika Pan Jezus zaczął mówić do pozostałych uczniów o swojej gloryfikacji i dzielił się z nimi najbardziej osobistymi myślami? W tej serdecznej rozmowie tłumaczył jak bardzo bliskie jest już Jego odejście, ale równocześnie zapewniał, że pomimo swojego odejścia On nie pozostawi ich samymi, ale będzie pośród nich i to na zawsze. Czy poprzez wyjście Judasza, który przecież szedł zdradzić i w konsekwencji wydać na okropną śmierć swojego Mistrza – mogło teraz wydarzyć się coś dobrego? Bo tak właśnie powiedział Pan Jezus: „Syn Człowieczy został teraz uwielbiony, a w Nim został Bóg uwielbiony.” Św. Augustyn zainicjował sytuację tłumaczy w ten sposób, że Chrystus zanim rozpoczął umywanie nóg uczniom – powiedział: „Wy jesteście czyści, ale nie wszyscy”. A Ewangelista dodaje: „Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści.” Więc Judasz swoim wyjściem po prostu wyświadczył przysługę owym pozostałym, bowiem przez niego ta wspólnota uczniów była dotychczas w jakimś sensie wypaczona i zanieczyszczona. Teraz doznała oczyszczenia. Z takiego spojrzenia, na które zwraca uwagę św. Augustyn, nie można nie zauważyć, iż w takim razie mój grzech też znikształca wizerunek Kościoła. I to nie tylko ten grzech widoczny, który powoduje zgorznienie, a co za tym idzie – pomniejszenie wiarygodności Jezusowej wspólnoty, ale również ten mój ukryty grzech, niewidoczny dla ludzkiego oka. Moim grzechem, nie tylko obrażam Boga, nie tylko oddzielam się od życia wiecznego, moim grzechem zmniejszam czystość i duchową urodę całego Kościoła. A więc dopiero w dniu ostatecznym nie będzie już więcej grzechu. Natomiast w trakcie dochodzenia do tego dnia wspólnota wierzących, czyli Kościół, jest jedynym miejscem, właściwym dla grzesznika, tak jak dla chorego człowieka najlepszym miejscem jest szpital. Bowiem w Kościele w sposób najbardziej skuteczny ogarnia mnie, słabego i grzesznego, Boża moc. To ona sprawia, że mogę się uwalniać od zła i

wychodzić ze skorupy własnego egoizmu, aby coraz bardziej przybliżać się do Światła. Dopóki trwa proces wzrostu Królestwa Bożego na ziemi Pan Jezus jest nieustannie „przyjacielem celników i grzeszników.” On kocha człowieka i dlatego zrobił dla niego wszystko, aby go uwolnić z grzechów. Tak jak dobry lekarz potrafi poświęcić się dla swojego pacjenta i wiele uczyni, aby tylko wyleczyć chorego, uwolnić go od jego choroby. Kościół można porównać do dobrego ogrodnika, który stale troszczy się, oczyszcza i przycina swoje latorośle, aby mogły wydać w swoim czasie dobry owoc. Ta praca jest często bolesna, ale konieczna. Tu Słowo Boże bywa jak miecz ostre i tnie aż do rozdzielenia ducha od duszy. Kardynał Newman bardzo trafnie zauważył, że poza Kościołem, doktryny są twarde, a życie miękkie, a w Kościele jest dokładnie na odwrót. Chrystus znający kruchość ludzkiej kondycji zapewnia swoich uczniów, że będzie z nimi zawsze żywy, obecny, działający – o ile będą przestrzegali tego jedynego przykazania, jakie im dał i które wystarczy za wszystko inne: „Abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem.” (ks. Marian Łekawa)

NAZWY MSZY ŚWIĘTEJ

Na przestrzeni wieków w Kościele używano różnych nazw na określenie Eucharystii. Warto przyjrzeć się im, aby dostrzec, jak różne aspekty Mszy św. próbowano nimi podkreślać. Wydaje się, że wszystkie jakoś dopełniają się, stanowią o bogactwie Eucharystii. Można je przyrównać do wielu imion, jakimi zakochany pragnie wyrazić swoją miłość, do litanii, w której wierzący przyzywa różnymi imionami Tajemnicę Boga.

Najstarsze określenie poddaje nam pierwsza gmina chrześcijańska nazywając Mszę św. "**łamaniem chleba**" (Dz 2,42). Podkreślano w ten sposób braterski gest wyrażający jedność, zgodę, budowanie wspólnoty. Odnoszono go do sakramentalnego Chleba, o którym mówił św. Paweł: " Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa" (1 Kor 10, 16).

Innym określeniem używanym przez pierwszych chrześcijan, a znajdującym się na kartach Nowego Testamentu (1 Kor 11, 20), jest **Wieczerza Pańska (Uczta Pańska)**. Z obu dotąd podanych określeń można wnioskować, że pierwsi chrześcijanie eksponowali społeczny charakter Mszy św., widzieli w niej ucztę ofiarą Chrystusa, ale i braterskie spotkanie Jego uczniów.

Z końcem I w. pojawia się nazwa **Eucharystia** (św. Justyn, św. Ireneusz). Jej greckie znaczenie będzie podkreślało łączność łamania chleba z modlitwą dziękczynną, podobnie jak to uczynił Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy. O Eucharystii mówi również starożytny dokument Didache (Nauka Dwunastu Apostołów). Do liturgii Kościoła określenie to wprowadził św. Cyprian i Tertulian.

W pismach świętych Cypriana i Augustyna Msza św. jest nazywana **Ofiarą**. Nazwa ta w sposób jednoznaczny wskazuje na mękę i śmierć krzyżową Chrystusa. Obok tej nazwy używane są inne: **dar, przyniesienie**. Nimi podkreślano związek Ofiary Chrystusa z dobrowolną ofiarą, darem wiernych na

potrzeby wspólnoty, a szczególnie dla biednych.

Chrześcijanie w Afryce Północnej określali Mszę św. terminami **zebranie, zgromadzenie**, w ten sposób wskazując na jej społeczny charakter. Kościół Wschodni zaś, odwołując się do tego samego znaczenia, do dziś na określenie Mszy św. używa nazwy **liturgia** lub **służba Boża**.

Starożytność chrześcijańska (św. Augustyn, papież Innocenty I) wypracowała jeszcze inną nazwę: **Tajemnica** (gr. **mysterion**, łac. **sacramentum**). Stąd wywodzi się nasze dzisiejsze określenie sakrament.

Najpopularniejsze, najczęściej przez nas używane, przyjęte w średniowieczu określenie: **Msza święta**. Różnie wywodzi się znaczenie łacińskiego słowa missa. Niektórzy, opierając się na Regule św. Benedykta, mówią o modlitwach wysyłanych do Boga, gdzie missa określa czynność wysyłającego. W średniowiecznych pismach chrześcijańskich znaleźć można łączenie "wysyłania modlitw" ze składaniem Bogu daru, ofiary, wobec których dokonuje się konsekracja.

Inni odwołują się do rzymskich zwyczajów i czynności związanej z rozwiązywaniem zgromadzenia. Mittere, dimittere znaczyłoby wówczas wysyłanie, odsyłanie czy rozsyłanie uczestników. W ten sposób próbuje łączyć się ideę posłannictwa z wezwaniem z końca Mszy św.: " Idźcie, ofiara spełniona" (Ite Missa est). Doświadczenie spotkania z Chrystusem w Eucharystii staje się posłaniem, misją dla jej uczestników.

Wydaje się, że żadne z tych określeń nie wyczerpuje bogactwa Mszy św., daru, który Chrystus zostawił swemu Kościołowi. Żywa wiara i miłość ku Bogu powinny podyktować każdemu czytelnikowi jego własne imię, jakie nada Eucharystii. (ks. Roman Litwińczuk)

CUDA EUCHARYSTYCZNE

Cud eucharystyczny poprzez swoją dosłowność uświadamia nam realność tej przemiany, która dokonuje się na ołtarzu podczas konsekracji. Za pierwszy cud eucharystyczny uznaje się wydarzenia, które miały miejsce na początku VIII wieku w Lanciano na terenie Włoch, kiedy to pewien powątpiewający w przeistoczenie kapłan z zakonu św. Bazylego odprawiał Mszę św. w klasztorze pod wezwaniem św. Longina. Kiedy skończył wypowiedzanie słów konsekracji, hostia w jego dłoniach przemieniła się w fragment ciała, a wino w kielichu w krew. Od tych niezwykłych wydarzeń minęło już ponad 1250 lat. Lecz cuda eucharystyczne mają miejsce na całym świecie. W najróżniejszych jego zakątkach dokonało się ich od tego czasu ponad 130. Kilka z nich (8) miało miejsce również w Polsce na przykład:

Kraków - W 1345 r. w kościele p.w. Wszystkich Świętych doszło do przykrego incydentu. Do kościoła włamali się złodzieje, którzy zniszczyli tabernakulum i zabrali naczynie z konsekrowanymi hostiami-wyrzucili je za miastem. Przez trzy noce biło z tego miejsca światło i nikt nie potrafił tego racjonalnie wytłumaczyć. W miejscu cudu powstał kościół Bożego Ciała.

Dubno - w 1867 r. Kościół katolicki przechodził trudny okres, bowiem carska władza na wiele sposobów prześladowała wiernych. Zorganizowano wtedy 40-godzinne nabożeństwo. Podczas adoracji z Najświętszego Sakramentu zaczęło bić światło, które nie oślepiło ludzi. Cud trwał do końca nabożeństwa. Wydarzenia te umocniły ludzi w trudnych chwilach.

Sokółka - W 2008 roku, podczas porannej Mszy św. księdzu, który rozdzielał komunię wiernym, upadła na stopień ołtarza konsekrowana hostia. Zgodnie z procedurami została umieszczona w specjalnym naczyniu z wodą (vasculum), gdzie po upływie kilku dni miała się rozpuścić. Po jakimś czasie zakrystianka zobaczyła w naczyniu prawie rozpuszczony komunikant, a na nim czerwoną plamę przypominającą krew. Komunikant i plama krwi były ze sobą połączone, a woda nie była zabarwiona. Przebadany fragment pochodził z mięśnia sercowego człowieka będącego w stanie agonii.

Legnica - W Legnicy cud dokonał się w Boże Narodzenie 2013 r. Tam, podobnie jak w Sokółce, hostia upadła na posadzkę kościoła św. Jacka. Kapłan umieścił ją w vasculum i po jakimś czasie zauważył na niej ślady krwi. Stwierdzono, że w pobranych fragmentach zaobserwowano fragmenty tkanki serca w agonii.

Niech znakiem naszego szacunku do Sakramentu Eucharystii będzie troska o zachowanie godzinnego postu eucharystycznego przed Komunią Świętą oraz przyjmowanie Jej zawsze bez grzechu ciężkiego!

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

V Niedziela Wielkanocna

- ◆ Nasza parafia przeżywa dzisiaj Uroczysty Dzień I Komunii św. Na Mszy Św. o godz. 12.00 dzieci przyjmą Ciało i Krew Chrystusa do swego serca. Polecamy te dzieci, rodziców i rodziny opiece Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Biały tydzień dla dzieci komunijnych od jutra na Mszy Św. o godz. 18.00
- ◆ Dzisiaj, po wieczornej Mszy Św. w oratorium św. Michała spotkanie wspólnoty Bliżej Boga.
- ◆ Trwają nabożeństwa majowe. Zapraszamy do modlitwy codziennie wieczorem o godz. 17.30.
- ◆ We wtorek po Mszy Św. wieczornej wspólny różaniec w środę nowenna do MBNP w piątek koronka do Bożego Miłosierdzia.
- ◆ W piątek przypada wspomnienie NMP Wspomożycielki Wiernych. Papież Benedykt XVI ustanowił to wspomnienie dniem modlitwy za Kościół w Chinach.
- ◆ Mężczyźni świętego Józefa zapraszają na spotkanie w piątek 24.05 o godz. 20.00 do salki za chórem. Tematem spotkania jest "Przebaczenie"
- ◆ W sobotę w katedrze na Wawelu o godz. 9.00 święcenia kapłańskie.
- ◆ Dziękujemy za składkę inwestycyjną z racji trzeciej niedzieli miesiąca.
- ◆ Zachęcamy do lektury prasy katolickiej.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 20 V (poniedziałek) – **św. Bernardyn ze Sieny**, prezbiter
- 21 V (wtorek) – **św. Jan Nepomucen**, prezbiter i męczennik
- 22 V (środa) – **św. Rita**, zakonnica

Wstawiennictwu Pani Loretańskiej polecamy wszystkich solenizantów i jubilatów nowego tygodnia.

INTENCJE MSZALNE 19 – 26. 05. 2019r.

V Niedziela Wielkanocna 19.05.	7.30	+ Tadeusz ŁUSZCZEK w 13 r. śmierci
	9.00	Za Parafian. Dobroczyńców
	10.30	O bł. Boże i opiekę MBNP dla Angeliki z okazji 30 r. urodzin.
	12.00	I KOMUNIA ŚWIĘTA
	18.00	+ Władysław SIWEK (19 gr)
Poniedziałek – 20.05.	7.00	+ Stanisław i Bogdana(f) KUŚNIERZ
	18.00	+ Władysław SIWEK (20 gr)
Wtorek – 21.05.	7.00	+ Zofia i Henryk WÓJTOWICZ
	18.00	+ Władysław SIWEK (21 gr)
Środa – 22.05.	7.00	+ Władysław SIWEK (22 gr)
	18.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP.
Czwartek – 23.05.	7.00	+ Władysław SIWEK (23 gr)
	18.00	O Boże bł. i opiekę MBNP dla członkiń II Róży św. Cecylii i życie wieczne dla zmarłych z tej róży
Piątek – 24.05.	7.00	+ Stanisław TRYBUS (od córki z rodziną)
	18.00	+ Władysław SIWEK (24 gr)
Sobota – 25.05.	7.00	+ Bronisław i Władysław KLIMCZAK (od II Róży św. Cecylii)
	18.00	+ Władysław SIWEK (25 gr)
V Niedziela Wielkanocna 26.05.	7.30	+ Józef RAŻNY w r. śmierci
	9.00	+ Władysław SIWEK (26 gr)
	10.30	+ Helena WYROBA z córką, synami i synowymi
	12.00	Za Parafian. S. Chrztu
	18.00	+ Bronisław MADEJ w 24 r. śmierci

NABOŻEŃSTWA MAJOWE CODZIENNIE GODZ. 17.30. ZAPRASZAMY

**Katecheza chrzcielna dla rodziców i chrzestnych
w sobotę 25.05. o godz. 19.00 Oratorium św. Michała**

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedziele i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie